

LÁ THƯ MỤC VỤ

Suốt mấy năm tù, lúc nào tai tôi cũng nghe : “Chúng mày là một lũ vô dụng, là nợ máu của nhân dân, là tàn dư của Mỹ- Ngụy, là cục nợ của nhà nước cách mạng, là cánh tay của bọn ‘Sen-Đầm’ quốc tế, là bọn ăn bơ thừa sữa cặn của chế độ tư bản... Chúng mày chỉ là một phường báo hại, chẳng đóng góp tí gì cho nhân dân..!” Nặng nề nhất là câu : “Bọn trí thức chúng mày còn thua cục phân ! Cục phân còn dùng vào việc bón cho ruộng đồng thêm năng suất, bọn chúng mày chỉ có đốt đi, vì chỗ nào có mặt chúng mày là nơi đó ắt có mầm mống phản động !” Có lẽ vì thù ghét giới trí thức nên các cai tù không bao giờ cho phép tù nhân mang kính trước mặt họ, vì cặp kính tượng trưng sự trí thức, ai vô phúc quên gỡ cặp kính xuống sẽ không còn kính để nhìn đời, tội ghê !

Nhất là đám cai tù mặt còn non choẹt ấy luôn luôn tự hào rằng : “Các cán bộ đây phải bảo vệ chúng mày đây ! Vì không có sự bảo vệ ấy thì nhân dân tràn vào giết sạch đám vô tích sự chúng mày !” Tôi cảm thấy thương hại những người trẻ vì sinh ra cùng lớn lên trong sự tuyên truyền láo xược, họ đã bị nhồi vào sọ toàn những cảm thù, giết chóc. Họ đã bị biến thành những cỗ máy, những ‘Rô Bô Xã Hội Chủ Nghĩa’ theo đúng nghĩa của nó, nói mà không biết mình nói gì, nói như một chú ếch ngồi dưới đáy giếng nhìn thấy bầu trời chỉ bằng cái nia ! Cái đáng sợ cho tương lai dân tộc mình là niềm tin tôn giáo bị tận diệt, tinh thần quốc gia bị xóa đi để thay vào đó là một thứ ảo tưởng quốc tế vô sản, nền tảng gia đình bị tàn phá đến tận gốc, tệ hại nhất là lương tâm con người đã trở thành ‘vô lương tâm’ và ‘bất lương tâm’, bởi chữ “LƯƠNG” (nghĩa là tốt, lành) đã lặng lẽ ra đi.

Tôi được sinh ra lúc còn Pháp thuộc, nhưng được nuôi dưỡng và lớn lên dưới thời vàng son của nền đệ nhất cộng hoà. Tôi đã hấp thụ một nền giáo dục nhân bản của miền Nam để hình thành cái gọi là ‘TÔI’ hôm nay. Tôi đã sung sướng hít thở bầu không khí tự do, vì thế tôi mang ơn chế độ miền Nam dù chỉ kéo dài không lâu nhưng đã đem lại chẳng những cơm no áo ấm mà cả những ý niệm về tự do, dân chủ cho công dân. Tôi chưa kịp làm gì để đáp đền những công ơn ấy thì miền Nam thân yêu của tôi đã bị cưỡng ép phải thất thủ. Cảm ơn Chúa đã cho tôi ném những năm tháng ngục tù để tôi cảm thông vì được hưởng cùng số phận của những ai vì lòng yêu nước phục vụ nhân dân miền Nam, các công nhân viên chức và các chiến sĩ Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, mà phải bị đọa đày cả thân xác lẫn tinh thần bởi sự trả thù một cách hèn hạ của cái chủ nghĩa ngoại lai bán nước.

Câu nói bất hủ của cố tổng thống Mỹ Kennedy “Đừng hỏi đất nước đã làm gì cho bạn, hãy hỏi chính bạn đã làm gì cho đất nước”. Đúng vậy, đối với chế độ miền Nam tôi chưa đóng góp gì để đền ơn đáp nghĩa thì lúc cuối đời đã phải lưu lạc xứ người. Tôi sẽ phải làm gì cho đất nước và dân tộc tôi khi mới hôm qua đây biết thêm tin tức rằng dân Hà Nội bắt đầu đổi thể căn cước mới trên đó có in những hàng chữ Tàu ngoại lai ? Rồi đất nước tôi sẽ đi về đâu khi ‘lá cờ máu’ được dùng từ lâu nay lại là lá cờ cộng sản tinh Phúc Kiến bên Tàu ? Sao đen tối quá !

Tôi học được từ gương của thánh Giuse trong bài Tin Mừng Chúa Nhật này. Đức cố Giáo Hoàng Gioan-Phaolô II đã viết về thánh Giuse như sau : “Hành động của Giuse đã liên kết ngài với Đức Maria trên hành trình đức tin. Bằng sự vâng phục với lòng tin, ngài đã cam kết hoàn toàn với Thiên Chúa, khiến lý trí và ý chí chấp nhận những gì Thiên Chúa mặc khải”. Giuse chấp nhận ơn gọi mà Thiên Chúa đã lựa chọn cho ông, vượt qua những nghi ngờ bối rối, ông đã chu toàn bổn phận cao cả là làm dưỡng phụ và hôn phu với hết lòng khiêm nhường.

Gương sáng của thánh Giuse giúp tôi thêm lòng can đảm để vững tin rằng Thiên Chúa mãi mãi yêu thương dân tộc tôi. Chính lúc nghi nan nhất mà thánh Giuse vẫn chấp nhận Thánh Ý Thiên Chúa rồi sẵn sàng đối diện với cảnh đời sóng gió. Như dụng cụ trong tay một người thợ, thánh Giuse đã ngoan ngoãn cộng tác trong công trình cứu độ của Thiên Chúa. Theo gương khiêm tốn đó, tôi nguyện tin rằng Thiên Chúa có kế hoạch riêng cho mỗi người và mỗi dân tộc. Phần tôi phải cố gắng hết sức mình lắng nghe, tìm hiểu, rồi thực thi thánh ý Chúa. Có như thế, tôi hy vọng trở thành một khí cụ hữu ích trong chương trình cứu độ của Ngài, và đó là cách tôi đền ơn trả nghĩa cho chế độ miền Nam thân yêu của tôi.

Linh mục Phạm Quang Hồng.

